

1. Už to kdekdo ví, už to hudci hudou,
že na volšanským hrobě čerstvý věnce budou,
už to kdekdo ví, co se Dandovi
stalo včera vo půlnoci.
2. Pustou noční tmou šly dvě hyeny,
vylezly na zeď, stáhly haleny,
zavřely voči, páč jim svítily,
aby Dandu zabily.
Cvočkářem byl Danda, bejvala s nim sranda,
když v hospodě seděl, žádněj nic nevěděl,
že von týhle noci přijde do zlý moci
Cimra a Jurenskýho.
3. Bylo k půlnoci, Danda domů jde,
a jak tak přijde mezi ty dvě zdě,
tu naň Jurenský s Cimrem vyskočí
a praští ho do vočí.
Byl to mord moc hrozný, bodali ho nožmi,
měli nože dlouhý a křičeli: pojdi,
bodali ho pořád do prsou i do zad,
až mu jeden natrh plíce.
4. Danda pobitej padá do bláta,
z tváře mu visí masa záplata,
marně měsíček z mraků vyhlíží,
nikdo už ho nesklíží.
Ty hyeny podlý mu pak všecko zbodly,
stáhly z něho boty, sako i kalhoty,
i ty zlatý zuby vyrvaly mu z huby,
všecko daly do frcu.
5. Přišli četníci na místo činu,
aby změřili krve kalužinu,
aby chytili ty dva raubíře,
co zabili cvočíře.
Vyteklo z něj krve, povídali prve,
čtyři hrnce nový, vosmižejdlíkový,
přec ti lotři voba vraždit budou znova,
vždyť jsou přece z Hlubočep.
6. K ránu cvočkáře Dandu sebrali,
s fůrou do města k špitálu jeli,
sešívát ho tam bude doktor dnes,
chudák zkusí jako pes.
Už tam Danda leží nedaleko dveří,
má na sobě deku a nemůže z fleku,
že nemůže pivo, z toho je mu blívo,
čeká na svou hodinku.
7. A už je s Dandou na věky ámen,
stará Dandová sedí u kamen,
vzlyká potichu, slzy jí kanou,
snad ty lumpy dostanou.
Však pes policejní, nad kterýho nejni,
nechyt stopu vraha, ten se směje: haha,
neb už funus bude, mnoho lidí pude

na tu cestu poslední.

8. Z toho mládenci jasně vidíte,
že tuze chlastit raděj nesmíte,
kdyby Danda byl tolik nechlastil,
hyeny by vobelstil.
Je-li možno kdesi děvče namluvte si,
a při víně zpěvu milujte tu děvku,
pijte radši s mírou, ona bude s vírou
čekat na vaše činy.